

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562

วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
 กศบุตรชั้นตรีในเรื่อง ห้องเรียนที่สอนตามค่ามาตรฐานของประเทศไทย ที่ดีที่สุด ปี

ห้องเรียนที่สอนตามค่ามาตรฐานของประเทศไทย ที่ดีที่สุด ปี

1. ชื่อบทความ :

การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2562

ห้องเรียนที่สอนตามค่ามาตรฐานของประเทศไทย ที่ดีที่สุด ปี

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓		- เพิ่มเติม ภาคภาษาอังกฤษ / ให้การอธิบายภาษาไทยมากขึ้น (6)
2. Abstract	✓		
3. บทนำ	✓		
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓		
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	✓		
6. วิธีดำเนินการวิจัย	✓		
7. ผลการวิจัย	✓		- อาจปรับปรุง paper. - งานควรดำเนินต่อไป.
8. สรุปผลการวิจัย	✓		
9. อภิปรายผล	✓		
10. ข้อเสนอแนะ	✓		
11. เอกสารอ้างอิง	✓		
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธุรกิจ ศึกษาความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร つまり ที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างและอาชีวอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 270 คน คำนวนจากสูตร Yamane ที่ช่วงความเชื่อมั่น 95 % เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่มีการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .6 – 1.0 ค่าอำนาจการจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .637-.841 และค่าความเชื่อมั่น อยู่ระหว่าง .671 ถึง .839 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุमาน ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการจัดซื้อ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 2) ความสามารถในการแข่งขันทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ยอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้น เครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น ความพึงพอใจต่อผลประกอบการที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจและทรัพย์สินและเงินลงทุนเพิ่มขึ้น 3) ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยข้อมูลกิจการ เช่น เงินลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

๒๒๘.

คำสำคัญ: กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, ความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน, ธุรกิจวัสดุก่อสร้าง

การวิจัย หน้า ๖ ที่อยู่บนหน้า

The Strategy of Small and Medium Enterprise Management for Sustainable Competitive Ability of Construction Material Business

ABSTRACT

This research aims to study about the strategy of small and medium enterprise (SME), the sustainable competitive ability of business and factors that affect to the mentioned ability of construction material business in Bangkok district. The sampling of this research is 270 persons of construction material entrepreneurs who live in Bangkok district, then calculated by Yamane at 95% of reliability. The research tool is a questionnaire that was proved its quality by the IOC (Index of Item Objective Congruence) between .6 – 1.0, discrimination between .637 - .841 and reliability between .671 - .839. After that, the researcher analyzed the data by descriptive statistics which are percentage, mean and standard deviation, then, proved the hypothesis with inferential statistics which are T-test and One-way ANOVA. The result has shown that 1) the strategy of business management in the overall picture and each aspect are all considered as the high level 2) the competitive ability both in the overall picture and each aspect are at the medium level which are the increasing of the amount of clients, the increasing of sales volume and profits, the increasing of business management networks, the satisfying of turnover from the business, and the increasing of the asset and investment 3) factors that affect to the sustainable competitive ability of construction material business in Bangkok district which are business information factor e.g. investment of business, the duration of management, and all aspects of management strategy have a significant at .05 in statistics.

Keywords: strategy of business management, small and medium enterprise, sustainable competitive ability, construction material business

บทนำ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ เป็นธุรกิจหนึ่งที่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี ซึ่งความสำคัญที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทำให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีจำนวนถึงประมาณร้อยละ 99 ของธุรกิจทั้งหมด วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นฐานรากการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นกลไกหลักในการพัฒนาและเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาความยากจน ข้อมูลที่ยืนยันถึงบทบาททางเศรษฐกิจไทยที่สำคัญดังกล่าว ได้แก่ การอภิการจ้างงานคิดเป็นสัดส่วนถึงกว่าร้อยละ 77 ของการจ้างงานรวมทั้งประเทศ บทบาทในการสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยประมาณร้อยละ 39 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวล

รวมในประเทศไทย และมีมูลค่าการส่งออกโดยตรง คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 29 ของมูลค่าการส่งออกรวม SMEs มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้า เป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์บริการแก่ผู้ประกอบการ กลุ่มธุรกิจก่อสร้าง ถือเป็นกลุ่มธุรกิจหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทยผ่านกลไกการอัคชีพเงินบประมาณของภาครัฐจากการก่อสร้างถนนทางสารานุปรัตน์ และท่อระบายน้ำ เป็นเครื่องมือสร้างงานกระจายรายได้รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศไทย นอกจากนี้ ยังเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กลุ่มธุรกิจวัสดุก่อสร้าง เหล็ก และเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560) ซึ่งในช่วงไตรมาสแรกของปี 2561 ธุรกิจจำหน่ายสินค้าวัสดุก่อสร้างเริ่มทยอยพื้นตัวดีขึ้น มีอัตราการขยายตัวถึง 21.4% โดยมีแรงงานหนุ่นสำคัญจากการก่อสร้างของภาครัฐที่มีสัดส่วน 53.6% ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด ขยายตัวถึง 44.2% และในปี 2560 ต่อเนื่องปี 2561 ธุรกิจหน่ายวัสดุก่อสร้างจะมีแนวโน้มที่ดีอีกรอบ โดยจะทยอยปรับตัวขึ้นเป็นลำดับ ตามทิศทางเศรษฐกิจที่คาดว่า จะพื้นตัวดีขึ้น และแรงผลักจากโครงการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และด้วยผลกระทบความคืบหน้าของโครงการก่อสร้างดังกล่าว จะเป็นปัจจัยเสริมความมั่นใจให้ลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวได้มากขึ้น

จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ที่ให้เห็นว่า ภาคธุรกิจก่อสร้างและธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 20 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) โดยกิจการส่วนใหญ่ เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก มีจำนวนกิจการที่จดทะเบียนในกลุ่มธุรกิจก่อสร้างประมาณ 80,000-100,000 ราย โดยกลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้จะเป็นผู้รับเหมาช่วงย่อยๆ จากผู้รับเหมารายใหญ่ (Main Contractors) จึงถือได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) มีความเชื่อมโยงและมีบทบาทสำคัญต่อศักยภาพการแข่งขันทั้งในระดับประเทศไทยและต่างประเทศของกลุ่มผู้ประกอบการรายใหญ่ในภาคธุรกิจก่อสร้างอย่างมีนัยสำคัญ(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560)ด้วยเหตุนี้ธุรกิจวัสดุก่อสร้างมีการแข่งขันที่เข้มข้นโดยเฉพาะเมื่อผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่ขยายสาขากรุงเทพฯ ต่อไป ทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวเพื่อรับการแข่งขันการก่อสร้างของภาคเอกชน ก็มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด ของประเทศไทยเนื่องจากกิจกรรมเศรษฐกิจของภาคเอกชนขยายตัวของอุตสาหกรรมก่อสร้างจะหนุนให้กลุ่มผู้รับเหมาปรับตัวดีขึ้น แต่ก็กลับสร้างแรงกดดันและนำมาระดับสูงขึ้น อุปสรรคให้แก่ผู้ประกอบการ เช่น การเติบโตของโครงการก่อสร้างหลายโครงการในช่วงเวลาใกล้เคียงกันมีผลกระทบต่อตัวเอง ให้ต้องปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ประกอบการต้องแข่งขันกับภาวะขาดแคลนกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ธุรกิจวัสดุก่อสร้างซึ่งทำให้ผู้ประกอบการค้าวัสดุก่อสร้างขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจก่อสร้างมีการแข่งขันที่รุนแรงเนื่องจากผู้ประกอบกิจการค้าวัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่ขยายสาขาไปยังภูมิภาคมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจก่อสร้างเป็นกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ต้องเร่งปรับตัวเพื่อ

รองรับการแข่งขันดังนั้นเทคนิคในการบริหารจัดการองค์กรจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจและเลือกกลยุทธ์ต่างๆในการดำเนินที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับธุรกิจ

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงทำการศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครเนื่องจาก ธุรกิจก่อสร้างจาก การปรับตัวดีขึ้น โดยมีแรงหนุนจากการที่รัฐบาลมีนโยบายในด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมการลงทุนและกระตุ้น เศรษฐกิจ พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อเตรียมพร้อมรับมือการแข่งขันในอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน และยังเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการเลือกรูปแบบของธุรกิจ รวมถึงกลยุทธ์ต่างๆ ใน การดำเนินธุรกิจ ที่ช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูล ประกอบการตัดสินใจดำเนินธุรกิจก่อสร้างได้อย่างเหมาะสม และเพื่อสร้างโอกาสที่จะประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขต กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ข้อมูลกิจการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รูปแบบของกิจการ เงิน ลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงานทั้งหมด และ การจดทะเบียนธุรกิจของกิจการ แตกต่างกัน มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการจัดซื้อ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากร่มบุษย์แตกต่างกัน มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างใน เขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

อธิบายขั้นตอนการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย โดยกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างและอาชีวอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 827 ร้านค้า (ที่ขั้นทะเบียนกรมพัฒนาชีว 2561)

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การคำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973: 125) ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างและอาชีวอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 270 คน

การศึกษาครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ออาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non - Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิดและตั้งสมมติฐานในการวิจัย เพื่อนำไปสร้างประเด็นคำถามในแบบสอบถาม โดยจำแนกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ ที่ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รูปแบบของกิจการ เงินลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงานทั้งหมด และ การจดทะเบียนธุรกิจของกิจการ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการจัดซื้อ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Checklist) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิคีร์ท (Likert) โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด หาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย จำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ยอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้น เครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น . ความพึงพอใจต่อผลประกอบการที่ได้รับจาก การประกอบธุรกิจและทรัพย์สินและเงินลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Checklist) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิคีร์ท (Likert) โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด หาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามปลายเปิด (Open end)

การหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยนำข้อคำถามในแบบสอบถามทุกข้อไปดำเนินการหาค่าความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence : IOC) ให้ผู้เขียนชุดจำนวน 3 คน เป็นผู้ประเมิน ผลการประเมินพบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .6 – 1.00 การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของข้อคำถามจะกระทำขึ้นเพื่อให้มั่นใจ ว่าข้อคำถามที่ใช้สามารถวัดตัวแปรได้อย่างเหมาะสม โดยค่าสถิติที่ได้ต้องไม่ต่ำกว่า .5 จึงจะยอมรับได้ว่า มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Hair – Other, 2010)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เก็บข้อมูล กับผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าอำนาจการจำแนกรายข้อ (Item discriminant power) โดยใช้เทคนิคการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) พบร่วมกับค่าอำนาจการจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .637-.841 และดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นของแต่ละข้อ

โดยใช้เทคนิคแบบอัลฟ่าของครอนบาก (Cronbach alpha) พบว่า คำถามแต่ละข้ออยู่มีค่าความเชื่อมั่น อยู่ระหว่าง .671 ถึง .839 การทดสอบความเชื่อมั่นของข้อถามจะกระทำขึ้นเพื่อให้เข้าใจว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูงค่าสถิติที่ได้ต้องไม่ต่ำกว่า .6 จึงยอมรับได้ว่ามีความเชื่อมั่น (Nunnally, 1978)

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาแจกแบบสอบถามในการตอบแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุ ก่อสร้างทั้งชายและหญิง ซึ่งพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ผู้ศึกษาทำการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองโดยเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ กำหนดจำนวน 270 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิจัยนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ จำนวนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลเชิงคุณภาพในลักษณะต่างๆ เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุमาน (Inferential Statistics) โดยใช้สถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance – ANOVA) ใช้สถิติ F-test กำหนดระดับนัยสำคัญ $\alpha = .05$

ผลการวิจัย

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ระดับความสำคัญกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมทุกด้าน

กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
			มาตรฐาน
ด้านการจัดการ	3.29	.718	ปานกลาง
ด้านการจัดซื้อ	3.33	.630	ปานกลาง
ด้านการตลาด	3.37	.602	ปานกลาง
ด้านการเงิน	3.15	.662	ปานกลาง
ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.37	.503	ปานกลาง
รวม	3.24	.486	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ดังกล่าวและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.24) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่า ด้านการตลาดและด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) รองลงมา ด้านการจัดซื้อ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) ด้านการจัดการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29) และด้านการเงิน มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.15) ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ระดับความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของ ธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ของธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความสามารถ
	มาตรฐาน		
1. กิจการมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น	3.67	.792	มาก
2. กิจการมียอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้น	3.81	.777	มาก
3. กิจการมีเครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น	3.79	.848	มาก
4. กิจการมีความพึงพอใจต่อผลประกอบการที่ได้รับ	3.70	.814	มาก
จากการประกอบธุรกิจ			
5. กิจการมีทรัพย์สินและเงินลงทุนเพิ่มขึ้น	3.47	.886	ปานกลาง มาก
รวม	3.69	.637	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.69) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่า กิจการมียอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) กิจการมีเครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.79) กิจการมีความพึงพอใจต่อผลประกอบการที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจ มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) กิจการมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.67) และกิจการมีทรัพย์สินและเงินลงทุนเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.49) ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูลกิจการ

ข้อมูลกิจการ	สถิติ	df	Sig.
เพศ	t-test=1.470	268	.143

ตรวจสอบ
ทางสถิติ
ด้วย SPSS
ผลลัพธ์

อายุ	F-test=2.472	3	.062
ระดับการศึกษา	F-test=2.071	2	.097
สถานภาพสมรส	F-test=.507	2	.603
รูปแบบของกิจการ	F-test=1.632	2	.197
เงินลงทุนกิจการ	F-test=6.839	2	.004*
ระยะเวลาในการดำเนินงาน	F-test=3.596	4	.000*
จำนวนพนักงานทั้งหมด	F-test=2.221	2	.085
การจดทะเบียนธุรกิจ	t-test=1.538	265	.121

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 3 พบรว่า จากการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูลกิจการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รูปแบบของกิจการ เงินลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงานทั้งหมด และ การจดทะเบียนธุรกิจของกิจการ พบรว่า ความแตกต่างด้านเงินลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 แสดงสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ

กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ	สถิติ	df	Sig.
ด้านการจัดการ	F-test=26.445	4	.000*
ด้านการจัดซื้อ	F-test=517.801	4	.000*
ด้านการตลาด	F-test=25.405	4	.000*
ด้านการเงิน	F-test=24.029	4	.000*
ด้านการจัดการทรัพยากร มนุษย์	F-test=42.445	3	.000*

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4 ~~181~~ พบรว่า จากการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการจัดซื้อ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลและอภิปรายผล

1. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความสำคัญกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่า ด้านการตลาดและด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านการจัดซื้อ ด้านการจัดการ และด้านการเงิน สอดคล้องกับผลการศึกษาของพนิดา สัตตโยภาส (2556) ศึกษาเกี่ยวกับภาระการณ์ประกอบการและความสามารถทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีความสนใจปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการทั้งภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการ ในพื้นที่ 3 จังหวัดได้แก่ น่าน ลำปาง และลำพูน จากกลุ่มตัวอย่าง 143 กิจการ ผลการวิจัยพบว่า ภาระการณ์ประกอบการและความสามารถทางการตลาดมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้ภาระการณ์ประกอบการในฐานะเจ้าของธุรกิจ ซึ่งมีบทบาทในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกล้าเสี่ยงในการดำเนินงาน อีกทั้งภาระการณ์ประกอบการ มีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ปัจจัยของภาระการณ์ประกอบการ ความกล้าเสี่ยง การสร้างปัจจัยการผลิต การสร้างนวัตกรรม จะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันและได้รับผลตอบแทนทางการเงินที่มีผลต่อผลประกอบการขององค์กร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดาริกา ธนาสูตร และนิตนา ฐานิตรอนกร (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยกลยุทธ์ด้านการตลาดและสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินกิจการร้านเค้กไขมันต้มระดับพรีเมียม ของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการร้านเค้กไขมันต้ม ระดับพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยกลยุทธ์ด้านการตลาด ด้านกระบวนการ คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการตลาด สถานที่จัดจำหน่าย และบุคลากร

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษาความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่า กิจการมียอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้น กิจการมีเครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น กิจการมีความพึงพอใจต่อผลประกอบการที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจ กิจการมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น และกิจการมีทรัพย์สินและเงินลงทุนเพิ่มขึ้น ตามลำดับสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ รัตน์ และสรุย อุตมอ่อง(2554) วิจัยเรื่อง การบริหารความได้เปรียบททางการแข่งขันเพื่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย มีความสนใจศึกษาความได้เปรียบททางการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ รัตน์ และสรุย อุตมอ่อง(2554) วิจัยเรื่อง การบริหารความได้เปรียบททางการแข่งขันเพื่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูนและตาก จำนวน 400 ราย พบว่า ผู้ประกอบการการธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือของประเทศไทยมีความคิดเห็น

เกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งและความสำเร็จในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับผลการศึกษาของพนิชา สัตตโยภาส (2556) ศึกษาเกี่ยวกับภาระการณ์ประกอบการและความสามารถทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีความสนใจปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ภาคใต้แก่ น่าน ลำปาง และลำพูน จากกลุ่มตัวอย่าง 143 กิจการ ผลการวิจัยพบว่า ภาระการณ์ประกอบการและความสามารถทางการตลาดมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้ภาระการณ์ประกอบการในฐานะเจ้าของธุรกิจ ซึ่งมีบทบาทในการคิดสร้างสรรค์และกล้าเสี่ยงในการดำเนินงาน อีกทั้งภาระการณ์ประกอบการ มีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ปัจจัยของการภาระการณ์ประกอบการ ความกล้าเสี่ยง การสร้างรายได้ การผลิต การสร้างนวัตกรรม จะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันและได้รับผลตอบแทนจากการเงินที่มีผลต่อผลประกอบการขององค์กร ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรศึกษาแยกกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งจะทำให้เห็นบทบาทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม

3. จำกัดภูมิประสมคุณภาพวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยังยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยข้อมูลภาระการประกอบด้วย เงินลงทุนภาระระยะเวลาในการดำเนินงาน และปัจจัยกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการจัดซื้อ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากร่มนุษย์แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยังยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุวรรณ คงนาวนุพน (2557) ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการกลยุทธ์เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการกลยุทธ์มี 15 ประเด็นสำคัญที่สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 80.835% , ($p<.05$) และ 3) แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการบริหารจัดการกลยุทธ์ เป็นไปตาม 8-Synthesized Model คือ 1) การจัดทำแผน ความก้าวหน้าในอาชีพและแผนการสืบทอดตำแหน่งอย่างชัดเจน 2) การจัดทำกฎเกณฑ์การได้มาซึ่งผู้บริหารระดับสูง โปร่งใส ที่ภาคการเมืองไม่อาจแทรกแซงได้ 3) สร้างพันธมิตรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและแสวงหาโอกาสจากการเป็น AEC 4) จัดทำและพัฒนาระบบ ICT ครบวงจร 5) จัดทำแผนยุทธศาสตร์โครงสร้างการเจริญเติบโตของหน่วยงานที่สามารถตัดสินใจได้อย่างอิสระ 6) จัดตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียและนำเสนอผลมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น 7) จัดทำโครงการศึกษาต่อเนื่องเพื่อเพิ่มศักยภาพและสมรรถนะพนักงาน และ 8) สร้างมาตรฐานเชี่ยวชาญทางการเงินและจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อวิเคราะห์ปัญหาความสมดุลย์ระหว่างรายรับและรายจ่ายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของดาริกา รณะสูตร และนิตนา ฐานิตอนกร (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยกลยุทธ์ด้านการตลาดและสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการดำเนินกิจการร้านค้าใหม่ตั้งตระดับพรีเมียม ของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการร้านค้าใหม่ตั้งตระดับพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยกลยุทธ์ด้านการตลาด ด้านกระบวนการคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการตลาด สถานที่จัดจำหน่าย และบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในด้านการตลาด ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านการจัดซื้อ ด้านการจัดการ และด้านการเงิน ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในทุกด้านให้มากยิ่งขึ้น
2. ความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจ พบร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านกิจกรรมมียอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้น กิจกรรมเครือข่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น กิจกรรมมีความพึงพอใจต่อผลประกอบการที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจ กิจกรรมมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น และกิจกรรมมีทรัพย์สินและเงินลงทุนเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครควรพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น
3. ปัจจัยข้อมูลกิจการ ประกอบด้วย เงินลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และปัจจัยกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการจัดซื้อ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญกับเงินลงทุนกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และปัจจัยกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจทุกด้านอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรดำเนินการที่มีความต้องการที่จะมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ควรให้มีการศึกษาและเปรียบเทียบกลุ่มผู้ประกอบการที่มีความหลากหลายกลุ่มว่าที่แตกต่างกันมีผลต่อกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงพาณิชย์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2561). รายงานประจำปี 2561. สืบค้นจาก

<http://www.dbd.go.th/>.

ดาวิกา ธนาสูตร และนิพนธ์ ฐานิตธนกร. (2557). ปัจจัยกลยุทธ์การตลาดและสื่อสังคมออนไลน์

ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน การดำเนินกิจการ ร้านค้า ร้านอาหาร ต่างๆ ที่มีผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4 (หน้า P-SS-012-14). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
พนิดา สัตตโยภาส, บุญชนิต วิงวอน และบุญธรรม วิงวอน.(2556).**ภาระการณ์ประกอบการ
และความสามารถทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย.การประชุมวิชาการ
วิจัยรำไพพรรณี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.**
รัฐนันท์ พงศ์วิริทิชช์ร และสรุษัย อุตมอ่าง(2554) **วิจัยเรื่อง การบริหารความได้เปรียบทางการ
แข่งขันเพื่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย.
วารสารวิชาการจัดการบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.ปีที่
28 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2554**

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). **รายงานสถานการณ์ SMEs ปี
2560.**สืบค้นจาก <http://sme.go.th>.

สุวรรณิน คงนาวัฒน์ และผู้แต่งคนอื่นๆ. (2557) **การบริหารจัดการกลยุทธ์เพื่อสร้างขีด
ความสามารถในการแข่งขัน ของบริษัทการบินไทย
จำกัด (มหาชน).** วารสารสมาคมนักวิจัย, 19, 136-144.

Hair, et al., (2010). **Multivariate data analysis: A global perspective.**(7th edition).
New Jersey, NJ: Pearson education Inc.

Nunnally, J.C. (1978). **Psychometric theory** (2nd ed.) New York: McGraw-Hill.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** (3rd th.). New York:
Harper and Row.